

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1810/2024
11.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Илић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Подручна полицијска управа Нови Пазар, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Краљеву, ради уплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2203/23 од 16.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 11.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2203/23 од 16.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П1 112/22 од 23.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да у његову корист уплати камату на доприносе за пензијско и инвалидско осигурање код Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, и то новчане износе наведене у том ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да о извршеној уплати камате на доприносе Фонду пензијског и инвалидског осигурања достави доказ тужиоцу и да поднесе пријаву ППП+ПД пореској управи за тужиоца. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да на име накнаде тршкова парничног поступка исплати туженој износ од 9.000,00 динара у року од осам дана од дана пријема пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2203/23 од 16.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Пазару П1 112/22 од 23.01.2023. године. Ставом другим и трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

По оцени Врховног суда, тужиочева ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3), осим из члана 404. тог закона.

Тужилац се у ревизији изричито не позива на одредбу члана 404. ЗПП, нити из њене садржине произилази да је изјављена како би Врховни суд, одлучујући о њој, размотрио правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначио судску праксу или дао ново тумачење права.

Вредност предмета овог спора у побијаном делу, одређена на основу члана 28. ЗПП, износи 71.416,77 динара и очигледно је нижа од динарске противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродавне за дозвољеност ревизије у смислу члана 403. став 3. ЗПП који се сходно примењује у споровима о новчаним потраживањима из радног односа.

Из тих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић